

LA BRUIXOLA

l'esperit critic de la societat

Filosofia d'actualitat | Número 1 | Abril 2026 | Any XXIII

**DARRERA LA REVISTA
VALORS**

MÉS DE 20 ANYS COMPARTINT FILOSOFIA

Participen en aquest número:

*Jordi Camacho · Martí Guerrero · Sergi Kourov · Adrià Bohigas
Alba Tolosa · G.Mateo Tllaguy*

SUMARI

- 2 **PÓRTIC**
Per què existeix valors ?
- 3 **MONOGRÀFIC**
Una revista que parla del món des de l'optica dels valors
- 4 **ELS NÚMEROS D'UNA REVISTA INDEPENDENT**
- 5 **ENTREVISTA**
Joan Silacrú
- 7 **OPINIÓ**
- 8 **GLOSSA**
Les veus d'aquest número

CÀTEDRA
HIPÒLIT NADAL
I MALLOL
DE PERIODISME I REVISTES EN CATALÀ

PÓRTIC

Per què existeix Valors?

Hi ha preguntes que el periodisme convencional no es fa. Preguntes que incomoden, que no caben en un titular ràpid ni en un fil de Twitter. Valors va néixer per fer-les.

Des del 2003, la revista ha construït un espai on la filosofia i l'actualitat es troben. No per explicar el que passa, sinó per preguntar-se per què passa i quins valors hi ha al darrere. Una tercera línia de lectura del món, com la defineix el seu cofundador Joan Silacrú: "Intentem preguntar-nos quins valors fan que passi una cosa i quins valors genera aquella cosa."

En aquesta primera edició de Darrere els Valors, explorem la història d'un projecte que va néixer petit, en català i sense cap gran patrocinador a l'esquena. Un grup de periodistes que va decidir que les bones idees poden tirar endavant sense necessitat de grans recursos. Aquesta és la seva història. I una mica, també, la nostra.

LA BRÚIXOLA, L'esperit crític de la societat
Darrera la revista Valors, Més de 20 anys compartint
filosofia d'actualitat,
Núm. 1 – Abril 2026,

Equip de redacció Martí Guerrero · Jordi Camacho · Sergi Kourov · Alba Tolosa · G. Mateo Tilaguy,

Disseny gràfic Alba Tolosa · G. Mateo Tilaguy

En col·laboració amb Càtedra Hipòlit Nadal i MallolAPPEC – Associació de Publicacions Periòdiques en Català

Editat per Universitat de Girona (UdG) Abril de 2026

Treball acadèmic d'ús educatiu i no comercial.

MONOGRÀFIC

“Una revista que parla del món des de l'òptica dels valors”

La idea que ho va canviar tot

Ens vam adonar que no sempre hem de parlar de valors positius", reconeix Silacrú. "La pobresa no és una cosa positiva, però també val la pena parlar-ne."

Valors va néixer amb una idea aparentment senzilla: fer una revista que parlés de valors. D'amor, d'esperança, de generositat. Aviat, però, els seus fundadors es van adonar que el món no funciona sempre en positiu. Així va néixer el que ells anomenen la tercera línia de lectura: no explicar el que passa (informació), ni el context (anàlisi), sinó desxifrar quins valors han fet que passi i quins valors genera. Una perspectiva capaç de generar reflexions de qualsevol tema.

Paper, ràdio, televisió... i comunitat

Valors imprimeix 1.050 exemplars mensuals. Una xifra petita, però que conviu amb un programa de ràdio emès en 36 emissores, un podcast, i un programa de televisió a La 2 Cat: "I tu, què faries?". La lògica és clara: el paper dona prestigi, el digital dona abast.

"Si tu tens una marca, la desplegues amb tots els formats que puguis", explica Silacrú.

"Una revista en paper, quan la veus amb lloc, amb qualitat, ve de gust guardar-la. Però si vols arribar a la màxima gent possible, no pots fer només paper."

La clau, però, no és la plataforma sinó la comunitat. Sense lectors fidels, sense persones que se sentin part del projecte, cap revista de pensament pot sobreviure.

"Difícilment un projecte sobreviu si no té una massa de gent amb la qual et trobes, fas activitats, la coneixes."

Els números d'una revista independent

La revista funciona amb un pressupost de 70.000 euros anuals. Una quantitat modesta que demostra que es pot fer periodisme de qualitat sense grans inversions, sempre que la idea sigui sòlida.

Els ingressos provenen de quatre fonts:

25% – Subscriptors

320 persones i institucions que reben la revista en paper (42€/any), en digital (35€/any) o en tots dos formats (50€/any).

20% – Publicitat

Principalment publicitat institucional canalitzada a través de l'APPEC.

30% – Subvencions

De la Generalitat, el Ministeri de Cultura, diputacions i ajuntaments, en reconeixement del seu valor cultural i social.

25% – Vendes i altres

Exemplars venuts en quioscos, Abacus, llibreries especialitzades i venda de formats a ràdio i televisió.

La col·laboració com a motor

Una de les claus del projecte és la col·laboració. Valors forma part de l'APPEC, l'entitat que agrupa les revistes de pagament en català. Sense aquesta xarxa, la publicitat institucional de la Generalitat no hi arribaria. Sense la comunitat de lectors, no hi hauria continuïtat. Sense els filòsofs i pensadors del consell assessor, no hi hauria temes.

"Si ets un peix petit, has d'estar en col·laboració amb els que s'assemblen a tu", insisteix Silacrú. La suposada competència entre revistes afins és una absurditat: quan més es recolzen entre elles, més creix tot l'ecosistema del periodisme reflexiu en català.

Una de les claus del projecte és la col·laboració. Valors forma part de l'APPEC, l'entitat que agrupa les revistes de pagament en català. Sense aquesta xarxa,

"O t'ajuntes amb els altres, o estàs mort. És impossible funcionar sol."

– Joan Silacrú

"Sense la APPEC, nosaltres tampoc podríem funcionar."

– Joan Silacrú

la publicitat institucional de la Generalitat no hi arribaria. Sense la comunitat de lectors, no hi hauria continuïtat. Sense els filòsofs i pensadors del consell assessor, no hi hauria temes.

"Si ets un peix petit, has d'estar en col·laboració amb els que s'assemblen a tu", insisteix Silacrú. La suposada competència entre revistes afins és una absurditat: quan més es recolzen entre elles, més creix tot l'ecosistema del periodisme reflexiu en català.

"Les preguntes incòmodes son les que et fan remoure. Si no incomodes, no ets interessant."

ENTREVISTA

Joan Salicrú

Valors fa més de vint anys. Com va néixer el projecte?

Va sorgir com sorgeixen moltes coses: amb ganes i sense masses recursos. Som una associació cultural sense afany de lucre, creada a Mataró per un grup de periodistes. No hi ha cap empresa gran a l'esquena, cap partit polític, cap mecenes ocult. Hi ha gent que s'ajunta i decideix que vol fer una revista. Sona ingenu, però funciona si la idea és bona.

Com definiríeu la filosofia de Valors?

Parlem del món des de l'òptica dels valors. Això significa que no som un

un diari, no t'expliquem el que ha passat. Altres ja ho fan millor. El que nosaltres fem és preguntar-nos per les tendències culturals que hi ha al darrere de cada cosa que passa. Per exemple: el petó de Jenni Hermoso. Si hagués passat cinc anys abans, probablement hauria passat més desapercebut. El 2023 va generar una onada enorme. Per què? Perquè ha hagut un canvi de valors a la societat. Això és el que ens interessa analitzar.

Quina és la pregunta que mai no us heu atrevit a fer?

N'hi ha una que tenim al cap: "Per què estem tots

tan bojos?". Sobre salut mental. No l'hem publicada perquè tenim la sensació que gent del sector podria sentir-se ferida. Però justament això és una autocensura que no hauria d'existir. La nostra aposta és l'atreviment: plantejar les preguntes que ningú es fa, encara que puguin incomodar. Quan més t'atreveixes, més ressò hi ha. La gent espera que hi hagi aquestes preguntes incòmodes.

Quin consell li donaries a un grup d'estudiants que volen crear una revista?

Concentreu-vos en les idees. No en el com. Si la idea és molt bona,

La fórmula ja la trobareu. I busqueu col·laboradors, xarxes, comunitats. Un projecte cultural no sobreviu sol. L'ecosistema és fonamental.

La revista és en català. Això limita l'abast?

Sí, limita l'abast. Si féssim la revista en castellà, tindríem 2.000 subscriptors en lloc de 320. Però nosaltres ho fem en català per normalitat, no per militància. La nostra llengua és el català i ens surt fer-ho en català. No és una decisió política, és una decisió vital.

Com gestioneu l'autocensura en temps de xarxes socials?

És una gran pregunta. Sempre hi ha un punt d'autocensura. Però hem d'apostar per l'atreviment. L'instint periodístic et diu: publica-ho, perquè provocarà debat, perquè estarà servint a la gent. Hem publicat coses

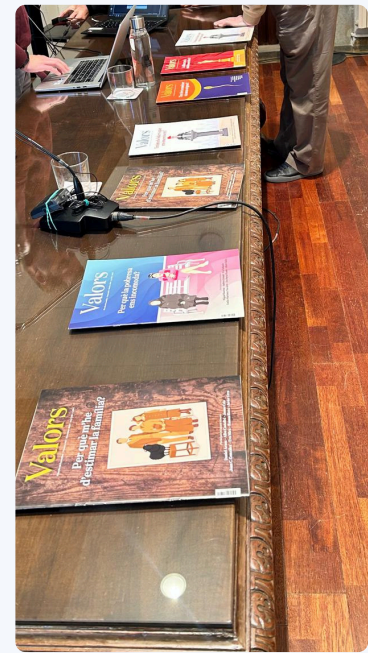
que han incomodat molta gent i n'hem estat molt orgullosos." Cultura de la cancel·lació: la nova inquisició?". Eren preguntes retòriques, però eren honestes.

El paper té futur?

Sí, però no sol. El paper dona prestigi, dona qualitat tangible. Quan agafes una revista, la vols guardar. Però si l'únic que fas és paper, arribes a poca gent. La clau és la marca: *Valors* és una marca que es pot desplegar en molts formats. El paper és el nucli, però la ràdio, la televisió i les xarxes son el megàfon.

Quin ha estat el número del qual esteu més orgullosos?

Cada número té el seu moment. Però potser el de la pobresa: "Per què la pobresa ens incomoda?". Perquè va tocar un nervi real. La gent no vol admetre que té una reacció de rebuig davant les persones pobres. Posar-ho en paraules, en una portada, va ser un acte de valentia editorial. I va funcionar.

“Un projecte cultural no sobreviu sol”

“Sempre hi ha un punt d'autocensura, pero hem d'apostar per l'atreviment”

La pregunta incòmoda com a eina periodística

Equip de redacció

Hi ha una frase de Joan Silacrú que ho resumeix tot:

"Les coses que incomoden son les que et fan remoure i et posen neguitós. És una mena de ganxo."

En un món on el contingut es consumeix en fraccions de segon, la pregunta incòmoda és potser l'única eina que obliga a aturar-se.

Valors va apostar per això des del primer dia. No per l'escàndol, sinó per l'interrogant genuí.

En el context de les xarxes socials, on l'algoritme premia la reacció ràpida i la indignació instantània, el periodisme reflexiu sembla un luxe. Però potser és just el contrari: mai ha sigut tan necessari. La saturació d'informació crea una necessitat de lentitud, de context, de profunditat.

El que ens interessa de Valors no és només el que fa, sinó com ho fa. Sense grans recursos, en català, des de Mataró. Demostrant que les bones idees no necessiten una multinacional al darrere. Que una associació cultural sense afany de lucre pot generar continguts que arriben a 320 subscriptors fidels i a molts més a través de la ràdio i la televisió.

Hi ha una tendència a creure que, sense viralitat, un projecte cultural fracassa. Que si no arribes als milions, no comptes. Valors contradiu aquesta lògica amb dades reals: un pressupost de 70.000€, un equip petit i compromès, i una comunitat de lectors que torna cada mes no perquè els ho recomana l'algoritme, sinó perquè confien en el criteri editorial. En un temps de desorientació informativa, la confiança és el recurs més escàs i el més valuós.

La lliçó que podem extreure, és que la forma pot venir després. Primer cal tenir clar el per què. Valors sap per què existeix. I això es nota en cada número, en cada pregunta triada, en cada paraula posada o deixada de posar.

Aprendre a fer una revista és aprendre a decidir. Decidir de quines coses val la pena parlar, quin angle adoptar, quina pregunta fer. I tenir, sobretot, el coratge de publicar allò que a primer cop d'ull pot semblar arriscat. Perquè com diu Silacrú: *"Quan més t'atreveixes, més bona funció fas i més ressò hi ha."*

"Si creiem que val la pena dir alguna cosa, hem de tenir el valor de dir-la, encara que tothom estigui en contra."

Ens ho va dir Joan Silacrú. Ho fem nostre.

Síntesi Final

Els Destacats

**“La natura no s’explica:
s’experimenta.”**

Ferran Alexandri
Director de la revista
Muntanya

**“La música també s’escriu:
escoltar-la és
entendre una cultura.”**

Albert Torrens
Director de la Revista
Musical Catalana

**“Les preguntes incòmodes
són les que fan avançar.”**

Joan Salicrú
Codirector de la
revista Valores

**“Aprendre també és
jugar amb les paraules.”**

Núria Figueras
Cap de redacció
El Tàtano

**“La cultura no passa
de moda: es pensa”**

Magda Gregori
Directora de la revista
Mira

**“Mirar el món és
aturar-se a entendre'l.”**

Quim Noguero
Director de
Serra d'Or

El periodisme en català és molt més que informació: és un mosaic de mirades que expliquen el món des de diferents perspectives. Revistes com Revista Musical Catalana, La Mira, El Tatano, Serra d'Or, Valores o Muntanya en són exemples clars. Cada una ocupa un espai propi: des de la música fins a la investigació, passant per la cultura, la infància, el pensament o el territori. Però totes comparteixen un

mateix objectiu: aportar valor i mirada crítica. En aquest ecosistema, Valores hi destaca per la seva aposta per la reflexió. No busca només explicar la realitat, sinó entendre-la a través dels valors que la construeixen. Aquesta manera de fer connecta amb una necessitat actual: aturar-se a pensar en un món que no s'atura. Més enllà de les diferències, totes

aquestes revistes demostren que el periodisme en català continua viu, divers i compromès. I que, fins i tot amb recursos limitats, les bones idees poden generar projectes sòlids i amb impacte.